

skatter. Som kommunal Beskatning havde vi kun Hartkornsskatten. Men dette var jo ikke holdbart i Længden, derom vidner de Lovforslag om en Beskatning af Bygningerne, kan jeg godt sige, under forskellige Former, der var fremme i de Aar, der gik forud for 1903. Den Udvikling, der havde fundet Sted i Aarenes Løb, havde sprængt de gamle Rammer. Det var umuligt alene at opretholde Hartkornsbekskatningen som Skattegrundlag, samtidig med at der skete en stor Forskydning i Befolkningens Beskæftigelse her i Landet, saaledes at der blev flere og flere, der skulde leve af andre Erhverv end Landbruget. Man kunde ikke lade Landbruget bære hele den kommunale Ejendomsbeskatning. Man indvendte ogsaa den Gang imod Hartkornsbekskatningen, at den hvilede paa de forskellige Ejendomme uden Hensyn til, hvilket Udbytte de gav, og uden Hensyn til, om de blev drevet godt eller daarligt, og dette blev betragtet som forkasteligt. Af disse forskellige Grunde, jeg her har nævnt, var det, man kom til Skattereformen af 1903, og det maa erkendes, at denne var paakrævet. Det kan man ikke sige om den nu foreslaaede Reform. I 1903 indførte man Ejendomsskyld, og den skulde hvile paa Salgsprisen og Forrentningsevnen, en dog temmelig haandgribelig Basis for en Vurdering. Naar der i Mellemtiden har været Vurderinger, som har været paaklagelige, ligger det i høj Grad i de ekstraordinære Tider, vi har gennemlevet siden da. Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]) var inde paa en Statistik. Statistik er jo godt, det vil sige, naar man bruger den rigtigt; ellers kan den føre til mindre gode Resultater. Naar det ærede Medlem nu nævnte, hvorledes Ejendomsskylden havde virket uretfærdigt overfor de Ejendomme, som intet Jordtilliggende har, og anførte, med hvor mange Procent Skatten er steget dér, saa maa han vel mellem de Ejendomme have baade Villaer, Stationsbyejendomme o. s. v. Det ærede Medlem mente, at Stigningen havde ikke været saa forfærdelig overfor de egentlige Husmandsbrug. Men det ærede Medlem maa erindre en Ting, nemlig de store Krav, som Samfundet i Mellemtiden har stillet til de offentlige Kasser, og efterhaanden som Befolkningen forskødes fra det rene Landerhverv over til andre Virksomheder, kunde man da ikke forlange, at Jorden skulde blive ved at bære alle Byrder for den hele Befolkning. Hvis dette endnu havde været Tilfældet, kunde det ærede Medlem have talt om ubillige Skatter, men jeg tror, at hvis man skulde have beholdt

den Beskatning, vi forlod i 1903, vilde mange af dem, der sidder i Landbrug, ikke blot de paa de smaa Ejendomme, men ogsaa de paa de store, være løbet fra Ejendommene paa Grund af Overbebyrdelse med Skatter.

Nu vil de Herrer indføre Grundskyld. Det, der her præsenteres, er jo kun Begyndelsen. Det siges ogsaa i Folketingsudvalgets Betænkning af Flertallet, at de havde egentlig ønsket at komme helt bort fra Ejendomsskylden; naar jeg siger Flertallet, mener jeg Repræsentanterne for Folketingets Flertal, Medlemmerne af det radikale og det socialdemokratiske Parti, idet denne Udtalelse kun staar for deres Regning. Grundskyld vil føre os lige tilbage til det modsatte af det Princip, vi gik over til i 1903, tilbage til den ens Beskatning af Ejendomme, enten de giver et godt eller et daarligt Udbytte, enten de bliver drevet godt eller daarligt. Det bliver, hvad den gamle Hartkornsskat den Gang blev beskyldt for at være, en Skat paa Fattigdom. Fra Venstres Side siger man, at saaledes som Forslaget foreligger, er Skatten delt mellem Grundskyld og Ejendomsskyld. Men man maa erindre, at Vurderingen gaar for sig paa den Maade, at Ejendommen vurderes først til Ejendomsskyld og saa til Grundskyld, saa trækker man Grundværdien fra den samlede Ejendoms Værdi, og Resten bliver Ejendomsskyldværdien, hvor der saa foretages det skattefrie Fradrag. Aldeles fraset denne meget indviklede og ganske urationelle Beregning af Ejendomsskylden vil denne Maade at udregne det paa bevirke, at den allervæsentligste Del af Skatten paa Ejendommene falder paa Grundskylden. Der er jo Ejendomme, der er ansat til Grundskyld omtrent lige saa højt som til Ejendomsskyld, saa at Bygningerne omtrent følger gratis med; et meget ringe Beløb bliver tilbage paa Bygningerne i Sammenligning med, hvad Bygningerne er bygget for eller assureret for.

I Folketinget er Forslaget undergaaet den Forandring, som Venstre fik indført, at Ejendomsskylden nu altid skal paalignes med 3 Fjerdedele af den Promille, Grundskylden paalignes med. Dermed skulde man synes, at der var kommet en vis Lighed mellem de to Paaligningsgrundlag, men som jeg nævnte før, er dette slet ikke Tilfældet. Hvis man havde en Ligning paa Grundværdien — aldeles fraset dennes Daarlighed og Ubrugelighed som Skattegrundlag — og en Ligning paa hele Ejendomsskyldværdien, kunde man maaske sige, at der var en vis Balance i Paaligningen